

הדר. ממחיל דרבי יוסי וספקא הוה: מישך בדברי יהודה. ומכלה הוא כמון של רבי יהודה וכו' ולדידה נענין כל בין השמשות דרבי יהודה הכי דקדק בשניה: מטמאה עצמה. הוואה כח מטמאה עממה לטהרות וקדשים: למפרע. עד שעת הכנס: חמור מראייתה. למפרע לראייתה לא הוה אלף מעט מעט וקממה עד שעת הכנס: והא מציעו כו'. והא מודה האלף בן אלעזר נקדשים דמטמאן למפרע עד שעת הכנס: ראתה כתב ואח"כ ראתה דם. מון מעט לעת: תולה כתמה בראייתה. ואמרתי הלא חלה מדר נדות וכו' הוה וטובה מלמטה עד שעת הכנס אלף משמאלו ולהבא: יומו. אם ראתה זו ביום מולד ואם שקעה ממה אף על פי שראתה כמון מעט לעת אינה מולה: שהוא מתקנה. ויחיל עליה וכו' דממסד דרנן מיקל דברי המיקל. ולקמן פריך עומי מעוות לה דהא ר"ש בן אלעזר מממיר: איפוך. ואימא נרנאן דברי מדברי: הוא מתקן הלכותיה לדי זיבה. לענין זבה הוא מיקל דלדידה היכא דלא חילא זו ביום לא תלין כממה בראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

עצמה וקדשים. פירש בקונטרס עממה לטהרות וזממה מחיל אלמפרע למחיל קדשים וכ"ס הוא ו"ל ומשום רשב"א נקטיה דמסוק דאשיל קדשים אינה מטמאה א"ל תנא קדשים לגלוי דעממה אף לטהרות ומיהו לטנא דעממה לא משמע לטהרות ועוד קדש לרשב"א אכתי הוה כממה חמור מראייתה דהא אינה גופיה אמר כמון דטולה בראייה יומי אבל כחם שמלחה ביום שלפני הראייה מטמאה למפרע ומקולקלת למיניה משעת כנס ונראה לפרש דעממה הייט מקולקלת למיניה משעת כנס וכ"ס ורשב"א פליג אחרונייה דרנא מקולקלת למיניה ולא מטמאה קדשים אלא משעת לעת והא דקאמר רשב"א כמון דטולה כתמה בראייה יומי הא כחם דאחמול לא תליא בראייה לאו תמסו שעתא מקולקלת בכמה דאחמול משעת כנס אלף ע"י ראייה דהשחא וכחם דאחמול היא מקולקלת דלא ידעה ד' מניא מהזיס לו מתמס ואל"א אכתי כממה חמור מראייתה דכממה היא מקולקלת למיניה מעל"פ אלף בראייה אע"פ דלקדשים ולטהרות מטמאה מעל"פ מ"מ אינה מקולקלת דמנה מיום שראתה ו"ל דלא חייס רשב"א אלף שלא יהי כממה חמור מראייתה בזמן למחילת זיבה מעל"פ: איפוך. ואלו מתקנה והמתמיר עדין: שזויה מקון הלכותיה לדי זיבה. פ"ה דלר"ש אם ראתה נה' וכו' לכתמה לאינה זכרה ולרבי דטולה כתמה בראייה היא זבה ואין נראה דלר"ש נמי היא מקולקלת למיניה כדפרישית לעיל ואחריה ר"ש מממיר עפי שעתא ממליאת הכמה מעל"פ ומה שפירשנו לדי לרבי מובלג בשציעו לכתמה ומשמע אף נראה להקל טולי הא ולא תלין כממה בראייה ונראה ככ"ס כמלמא הכהם ביום הראייה לרבי דתלי כממה כל מעט לעת בראייה היא מקולקלת כל מעט לעת והיא כאלו ראתה שני ימים וכן הראייה ויום שלפניו ואם ראתה גם למחר היא זבה אם שמונת בימי זבה ולר"ש דלא תלי אלף יומי א"ל

זכה שציעו לכמה דגליא דעפא דמיום ראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

זכה שציעו לכמה דגליא דעפא דמיום ראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

זכה שציעו לכמה דגליא דעפא דמיום ראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

זכה שציעו לכמה דגליא דעפא דמיום ראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

זכה שציעו לכמה דגליא דעפא דמיום ראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

זכה שציעו לכמה דגליא דעפא דמיום ראייתה ומונה ימי נדות מיום ראייתה ואין ימי זיבה ממחילין עד יום ה' לראייתה לרבי מונה מיום מליאת כממה ואף להקל ולטבול לליל בשעת הכמה אם ספקא דמיום' וכו' לכמה הוה ימי זיבה וממלא רבי מממיר לענין זיבה דמי חילא נה' לכמה אמרין יום זיבה הוה זכריה לשמור פשיעי יום כנגד יום ואם מראה שנים עמו מהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מנריך שימור ואם מראה שנים עמו לא מהיה זבה נמלא' אי מביאה ע"י כממה לבינה אלף אינה לא: צריכין הפסק טהרה. כשציעו לטבול בערב לריכה לדקוק בין השמשות להפסיק בטריה או לא: זימנין. פסע אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתוב וקאמר. יך מלמא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל הואו שזקנה בין השמשות לא שציעו לכמה להפסיק בטריה אלף לא הפרשה בטריה גליא דעפא דמיום ראייתה נקטה מנימא דידה והיא גרמה לעממה לכמה מראייתה

נדה ב' מ"ד ס' ופולני
ב' ס' ט'
נ"ד ר"מ ט' ס' ופולני
ו"ס כמנהג וכו'
נ' ס' ט' ק' ס' ט' ח'
נ"ה מ"י ט' ופולני
ו"ס כמנהג וכו'
נ"ה מ"י ט' ופולני
ו"ס כמנהג וכו'

דגרות הב"ח
(6) תוס' ד"ט ר"ס
ט' פגל ע' מן קדושים:

תוספי דרא"ש
בכמה כאלו היא
הואה שעת הכמה
ולפניו ב' לכמה לא
קאמר דאמר הכמה
מקממה אמי או כמי
דזבה זבה טהרה אלא
דראייה וקל לא קאמר ר'
לחלה בראייה ונראה
מן הכהם. ודלמן נראה
לפרש שקראו הטהרה
חיקין מה שפירש
שזיה מקולקלת למיניה
דלא ספק ובה' דאם
שעתן פני מ"ל דאם
שעתה הכמה אמרתי ל'
שעתן מקולקלת למיניה
מנה למה שעתה בראייה
הכמה ל' תולה כממה
בראייה ויהי מקולקלת
כל כולו אם קיימא ב' יום
ובה' וראיה ויהי היום
החמור שעתה הכמה
דכשיל הכמה שעתה
שעת הכמה ונכנס לפני
ראיה או יום ב' כשני
ניסין ופ"ה כ"ה א'
ואמר בין השמשות
ראיה ודלמן ספק דראייה
אם ראיה של היום ולי'
דחלה כממה בראייה
כל מעט לעת אף כן
כ' שני ימים וכן
הכמה ויהי וראיה ויהי
דכמה שעתה הכמה
ביום הראיה ויהי הכמה
דלי' שעתה שעת לעת
לפני הראיה ויהי כאלו
ראיה ב' יום יום
הראיה ויהי שלפני יום
ראיה ויהי ויהי ויהי
ד' לא מפליג בין ראיה
הכמה ביום בין שעתה
פ"ה שלפני דעלמא
והשעת להכח שעת לעת
של ראיה. ור"ש דרבי
דקאמר ביום אל שעתה
לא כאלו ראיה חמור
דבגרות ד' פ"ה ל'
פסקן הלכותיה לדי
זיבה ד' שעתה קל
לפני שאם ראיה ביום
שעתה הכמה ל' שעתה
יום אחד והא שעתה
ובה' ד' שעתה קל
שני יום ולי' שעתה
לא כממה שעתה
הא הוואה עד למחר
דאם ספק ובה' דנראה
דכמה שעתה
וסמך אהיה לבי לדי
זיבה ויהי וראיה
שעתה כממה ר' מיקל
פ"ה שעתה חמור